

HLAVNÍ MĚSTO PRAHA
MAGISTRÁT HLAVNÍHO MĚSTA PRAHY
ODBOR STAVEBNÍ

Sp.zn.: S-MHMP 144725/2011/OST/Če

V Praze 12.12.2011

ROZHODNUTÍ

Magistrát hlavního města Prahy, odbor stavební, jako odvolací správní orgán příslušný dle ustanovení § 81 odst. 3 písm. a) zák. č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů, a dle § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, rozhodl ve věci odvolání Ing. Petra Mála, U Nikolajky 328, Praha 5, společného odvolání občanského sdružení Ateliér pro životní prostředí, Ve Svahu 1, Praha 4, Marie Udal, BSc., U Nikolajky 382/20, Praha 5, a JUDr. Mikuláše Ůrge, PhD., U Nikolajky 382/20, Praha 5, všichni zastoupení JUDr. Petrem Kužvartem, advokátem se sídlem Za Zelenou liškou 967, Praha 4, odvolání KRONUX s.r.o., U Nikolajky 382/30, Praha 5, odvolání MUDr. Michala Bednáře, U Nikolajky 1088/31, Praha 5, společného odvolání Zdeňka Nademlýnského a Kláry Nademlýnské, oba bytem U Nikolajky 29, Praha 5, a odvolání Jane Marie Haidacher, U Nikolajky 30, Praha 5, proti rozhodnutí Úřadu městské části Praha 5, odboru územního rozhodování, čj. OUR.Sm.p.2399-7935/08-Če-Ur ze dne 30.3.2009, kterým byla na pozemcích při ulici U Nikolajky v Praze 5 umístěna stavba označená jako „Nová Nikolajka“ rozhodl tak, že:

I. podle ustanovení § 90 odst. 5 správního řádu

**odvolání Ing. Petra Mála, společné odvolání občanského sdružení Ateliér pro životní prostředí, Marie Udal, BSc. a JUDr. Mikuláše Ůrge, PhD.,
odvolání KRONUX s.r.o., odvolání MUDr. Michala Bednáře
a společné odvolání Zdeňka Nademlýnského a Kláry Nademlýnské
zamítá a napadené rozhodnutí potvrzuje,**

II. podle ustanovení § 92 správního řádu

odvolání Jane Marie Haidacher zamítá jako opožděné.

Odůvodnění:

Na základě žádosti CENTRAL GROUP a.s., Na Strži 65, Praha 4, doručené Úřadu městské části Praha 5, odboru územního rozhodování, (dále jen stavební úřad) dne 16.4.2008, bylo po projednání věci v územním řízení vydáno rozhodnutí čj. OUR.Sm.p.2399-7935/08-Če-Ur ze dne 30.3.2009, kterým byla umístěna ve výroku uvedená stavba. Jejím předmětem bylo umístění stavby dvou bytových domů A a B, komunikace, vodovodního řádu a přípojky,

kanalizační stoky, přípojky, drenáže a vsakovací jímky, plynovodního řadu a přípojky, trafostanice a kabelů, veřejného osvětlení, napojení na síť veřejných elektronických komunikací, opěrné zdi a zařízení staveniště, to vše na pozemcích č. parc. 2469,2399, 2400, 2401/2,2404/8 4903/01, 2460/6 a 4905 v k.ú. Smíchov, při ulici U Nikolajky v Praze 5.

Proti tomuto rozhodnutí podali odvolání dne 27.4.2009 Ing. Petr Málek, dne 29.4.2009 prostřednictvím poštovní přepravy společné odvolání občanské sdružení Ateliér pro životní prostředí, Marie Udal, BSc. a JUDr. Mikuláš Ůrge, PhD., všichni zastoupení JUDr. Petrem Kužvartem (dále jen zástupce), stejným způsobem a stejného dne KRONUX s.r.o., jednatelkou Dipl. Ing. Janou Slepicka, a rovněž téhož dne MUDr. Michal Bednář. Dne 29.4.2009 podali dále společné odvolání Zdeněk Nademlýnský a Klára Nademlýnská a dne 30.4.2009 Jane Marie Haidacher.

Ing. Petr Málek v odvolání uvádí, že v průběhu řízení podal námitku, která se týkala nesouhlasu se způsobem výpočtu směrných hodnot územního plánu, a to jak KPP, tak KZ. V námitce tedy nešlo o kód míry využití území (D). Navrhuje zrušit napadené rozhodnutí a nařídít stavebnímu úřadu v novém projednání posouzení věci také Útvarem rozvoje hl. m. Prahy, který je podle názoru odvolatele jediný kompetentní rozhodnout, zda stavba je či není v souladu s územním plánem.

JUDr. Petr Kužvart s odkazem na platné i neplatné části norem namítá, že stavební úřad umístil stavbu v rozporu s územním plánem a obecnými technickými požadavky na výstavbu, dále požaduje přezkoumat stanoviska dotčeného orgánu státní správy na úseku ochrany přírody a krajiny a ochrany ovzduší a dále na úseku památkové péče ve vztahu k vyhl. č. 10/1994 Sb. hl. m. Prahy (správně vyhl. č. 10/1993 Sb. hl.m. Prahy). V odvolání dále namítá nesprávnost závěrů světelně technické studie zpracované firmou STOPRO s.r.o. a požaduje její nestranné přezkoumání. Další odvolací námitka se týká doručování rozhodnutí, resp. námitka, že doručení prostřednictvím zveřejnění na úřední desce a v elektronické podobě byla provedena odlišně, námitka, že výrok rozhodnutí postrádá podstatný obsah závazných stanovisek a vyjádření správců sítí, dále, že podmínka č. 7 rozhodnutí je nesmyslná a nesrozumitelná a podmínka č. 13 neurčitá a nezákonná je i poučení o opravném prostředku.

KRONUX s.r.o. v odvolání poukazuje na použití některých materiálů jako podkladů pro rozhodnutí, které byly součástí předcházejícího projednání, dále namítá, že při doplnění podkladů nestačil stavebním úřadem zvolený postup seznámení účastníků při současné absenci opakovaného ústního jednání, dále namítá, že výrok rozhodnutí nesplňuje požadavky § 92 stavebního zákona a § 9 vyhl. č. 503/2006 Sb. a ani struktura a obsah nejsou v souladu s citovanými předpisy (např. chybí stanovení výšky stavby, kdy řešení s odkazem na kóty v metrech nad mořem nemohou vystihnout skutečnou výšku stavby). V další části uvádí některé totožné důvody jako JUDr. Kužvart. V závěru pak požaduje přemístění vjezdu do garáží.

MUDr. Michal Bednář namítá předimenzování stavby ve vztahu k pozemku stavby i okolí a nedostatečný odstup od sousedních staveb. Dále uvádí, že stavba zcela likviduje zbývající zelenou plochu lokality a zhorší čistotu ovzduší. V závěru požaduje seznámení s věcí primátora hl. m. Prahy.

Zdeněk Nademlýnský a Klára Nademlýnská ve svém společném podání uvádějí totožné námitky jako předchozí odvolatel a zmiňují již dnes „kolapsový stav dopravy v ulici“.

Jane Marie Haidacher uvádí „... *Pochyby o inženýrského geologického průzkumu. Posouzení geotechnických podmínek výstavby a stability svahu. Otázka je na orgán přírody a krajiny. Pozemek se nachází v ochranném pásmu Pražské památkové rezervace. Proč orgány zničí stávající kulturu Prahy a vzhled okolí bez ohledu na občany. Proč vilová část změní tvář na sídliště?* ...“ Dále uvádí, že očekává odpověď, proč námitkám nebylo vyhověno, a proč nemají občané žádné právo a proč orgány nerozhodují v zájmu občanů.

Stavební úřad po seznámení účastníků řízení s obsahem odvolání ve smyslu ustanovení § 86 odst. 2 správního řádu, předložil odvoláními napadené rozhodnutí spolu se spisem Magistrátu hl. m. Prahy, odboru stavebnímu, k přezkoumání a rozhodnutí.

Magistrát hl. m. Prahy, odbor stavební, (dále jen odvolací orgán) nejprve zkoumal, zda jsou podaná odvolání přípustná a včasná, tedy zda byla podána proti rozhodnutí, kde zákon podat řádný opravný prostředek připouští, a zda byla podána účastníky řízení v zákonné odvolací lhůtě. Zjistil přitom, že podat odvolání proti územnímu rozhodnutí zákon nevylučuje, a dále, že odvolatelé jsou účastníky řízení z titulu vlastnictví sousedního pozemku a stavby. Rozhodnutí bylo účastníkům řízení doručeno prostřednictvím zveřejnění na úřední desce, přičemž poslední den odvolací lhůty připadl na 29.4.2009. Všechna odvolání jsou přípustná a včasná, s výjimkou odvolání Jane Marie Haidacher, které je sice přípustné, ale podané po uplynutí odvolací lhůty, tedy opožděné.

Odvolací orgán dále přezkoumal v souladu s ustanovením § 89 odst. 2 správního řádu, zda rozhodnutí a řízení, které mu předcházelo, odpovídá příslušným zákonným ustanovením, a jeho věcnou správnost přezkoumal jen v rozsahu námitek uplatněných v řádných odvoláních s tím výsledkem, že napadené rozhodnutí stavebního úřadu potvrdil pod čj. S-MHMP 503111/2009/OST/Če ze dne 31.8.2009.

Rozhodnutí odvolacího orgánu bylo následně předmětem žaloby Marie Udal, BSc., a občanského sdružení „Ateliér pro životní prostředí, oba právně zastoupeni JUDr. Petrem Kužvartem, a KRONUX s.r.o., právně zastoupené JUDr. Janem Marečkem, advokátem, Na Švihance 1476/1, Praha 2. Na základě žalob vydal Městský soud v Praze (dále jen soud) dva rozsudky pod čj. 11 Ca 325/2009-49 ze dne 26.10.2010 a čj. 11 Ca 326/2009-37 z téhož dne, kterými napadené rozhodnutí odvolacího orgánu čj. S-MHMP 503111/2009/OST/Če ze dne 31.8.2009 zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení. Na základě posouzení žalobních námitek dospěl soud k závěru, který prezentoval v obou rozsudcích následovně: *„Městský soud v Praze po posouzení věci dospěl k závěru, že žalobou napadené rozhodnutí je částečně nepřezkoumatelné pro nedostatek odůvodnění v té části, v níž se zcela nedostatečně vypořádalo s podaným odvoláním, pokud jde o námitky žaloby, týkající se požadavku na provedení aktuálních podkladů a posouzení vlivu celé stavby z hlediska územního plánu dotčeného území, přezkoumání stanovisek dotčených orgánů státní správy a zejména přezkoumání odvolacích námitek ohledně podmínek denního osvětlení a oslunění s ohledem na nedostatečnost podkladů pro závěr o tom, že zda je stavebníkem předložená druhá studie hodnověrnější než studie původní a proč.“* Ve smyslu ustanovení § 78 odst. 5 zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, je správní orgán právním názorem vysloveným v rozsudku vázán.

Na základě výsledku soudního projednání se odvolací orgán opětovně zabýval otázkou kompletnosti podkladů pro rozhodnutí a souladu záměru s územně plánovací dokumentací. Postupoval dále podle ustanovení § 149 správního řádu u napadených stanovisek dotčených orgánů státní správy a znovu posoudil otázku existence dvou studií k problematice denního osvětlení a oslunění sousedního objektu.

Jak již bylo uvedeno, je odvolacímu orgánu soudem vytýkáno, že odhlédl od úkolů a cílů územního plánování. V této souvislosti je třeba především připomenout, že územní plánování podle ustanovení § 18 odst. 2 stavebního zákona zajišťuje předpoklady pro udržitelný rozvoj území soustavným a komplexním řešením účelného využití a prostorového uspořádání území s cílem dosažení obecně prospěšného souladu veřejných a soukromých zájmů na rozvoji území. Cílem územního plánování je pak podle odst. 1 uvedeného ustanovení vytvářet předpoklady pro výstavbu a pro udržitelný rozvoj území, spočívající ve vyváženém vztahu podmínek

pro příznivé životní prostředí, pro hospodářský rozvoj a pro soudržnost společenství obyvatel území. Územní plánování tedy ve své činnosti zohledňuje jak existující faktory v území, tak budoucí hospodářské a společenské aktivity. Nástroje, kterými tuto činnost zabezpečuje, jsou mimo jiné i územně plánovací dokumentace a územní rozhodnutí, přičemž každý z nich má v procesu územního plánování svou funkci a rozsah, v jehož mezích se pohybuje. Pořízení územně plánovací dokumentace je časově rozsáhlý proces, který se uskutečňuje za účasti orgánů státní správy a veřejnosti, ve výsledku je schválen volenými orgány a stává se závazným. Územní plán sídelního útvaru hl. m. Prahy, jehož závazná část byla vyhlášena vyhl. č. 32/1999 Sb. hl. m. Prahy, je podle ustanovení § 43 odst. 5 stavebního zákona závazný pro rozhodování v území. Podle ustanovení § 90 stavebního zákona posuzuje stavební úřad, který není totožný s orgánem, který územně plánovací dokumentaci pořizuje, především soulad záměru s územně plánovací dokumentací a s cíli a úkoly územního plánování, zejména s charakterem území a s požadavky na ochranu architektonických a urbanistických hodnot v území. Posuzuje rovněž, zda je záměr v souladu s obecnými technickými požadavky na výstavbu, prezentovanými v hl. m. Praze vyhl. č. 26/1999 Sb. hl. m. Prahy, o obecných technických požadavcích na výstavbu v hl. m. Praze (dále jen OTPP), a se stanovisky dotčených orgánů státní správy podle zvláštních předpisů. Ve smyslu ustanovení § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal odvolací orgán soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které mu předcházelo, s právními předpisy, tedy jinými slovy přezkoumal, zda napadené rozhodnutí obsahuje všechny náležitosti, které má ze zákona obsahovat, zda řízení bylo vedeno v souladu s ustanoveními stavebního zákona a správního řádu, upravujícími procesní stránku věci. Zkoumá tedy, jak již bylo uvedeno výše, zda stavební úřad dostal svým povinnostem podle ustanovení § 90 stavebního zákona.

Již v předchozím, soudem zrušeném rozhodnutí, odvolací orgán konstatoval, že stavební úřad soulad s územním plánem detailně prověřil, což vyplynulo z odůvodnění napadeného rozhodnutí. Stavební úřad zde na str. 9 přezkoumávaného rozhodnutí uvedl k této otázce následující: *„Navrhované umístění je v souladu se záměry územního plánování, především však s územním plánem sídelního útvaru hl. m. Prahy, schváleným usnesením Zastupitelstva hl. m. Prahy č. 10/05 ze dne 9.9.1999 a vyhláškou č. 32/1999 Sb. hl. m. Prahy, o závazné části územního plánu hlavního města Prahy, vše ve znění pozdějších změn a úprav, neboť plocha, na kterou se stavba bytových domů včetně komunikací a napojení na inženýrské sítě umísťuje, je určena pro funkční využití „polyfunkční území čistě obytné“ (OC), s nímž je navržená funkce v souladu. Pro západní část řešeného území je stanoven kód míry využití území D. V tomto regulovaném území je umístěn celý dům B a západní část domu A. Záměr vyhovuje stanovené míře využití území, což je doloženo podrobným výpočtem, který je součástí spisu. Navržený soubor charakteru rozvolněné zástavby městského typu splňuje koeficient podlažních ploch 0,8 (0,799) i koeficient zeleně 0,55 (0,64) odpovídající podlažnosti 4 a více. Záměr je zpracován v souladu se stanovenou mírou využití území a v části plochy, kde míra využití území stanovená není, je umístěna budova se shodnými parametry. Návrh domů opticky evokuje dojem viladomů a zachovává koncepci rozvolněné zástavby městského typu. Navazuje na uliční frontu, založenou na severní straně ulice U Nikolajky objektem čp. 382 na pozemku č. parc. 2401/1 v k.ú. Smíchov. Vystupující hlavní kubus domů podporuje dojem stavby několika domů s jednotlivými střešními nástavbami. V pohledu z ulice jsou oba domy složeny ze tří kubusů, které jsou zakončeny lehkými ustupující nadstavbami s vertikálním členěním. Pro dosažení dojmu viladomů jsou spojovací krčky opticky potlačeny jak svou výškou, tak i výrazným ustoupením za hlavní plán fasády (o 2,35 m až 3,45 m). Opticky jsou odlišeny i samotné hlavní hmoty mezi sebou, a to rytmizací okenních otvorů a jejich rozměry, a dále použitými materiály. Členění hmot umožňuje vnímat objekty z možných frekventovaných pohledových os jako jednotlivé domy. Výškové řešení kopíruje v návaznosti na terén výškovou hladinu založenou sousedním bytovým objektem. Návrh je v detailu propracovaný a zohledňuje i požadavky orgánu památkové péče. V západní části území určeného pro bydlení je v grafické části územního plánu „plovoucí“ značkou vyznačena plocha*

technického vybavení – TV, která je současně veřejně prospěšnou stavbou I-TV-5, vodovodní řad Malvazinky. K žádosti je doloženo stanovisko Pražské vodohospodářské společnosti a.s., zn. 3502/08/2/02 ze dne 14.8.2008, potvrzující, že stavba obytného souboru není v kolizi s touto stavbou (kterou PVS a.s. nepřipravuje a nepožaduje).“

Odvolací orgán již v předchozím projednání k námitce odvolatelů, že umístění stavby je v rozporu s územním plánem a obecnými technickými požadavky na výstavbu z hlediska začlenění stavby do okolní zástavby uvedl, že „*Odvolatelé vyslovují nesouhlas se zasazením objemově nadměrného typu zástavby mezi převážně zástavbu rodinného charakteru, přičemž argumentují stabilizovaným územím podle územního plánu. K tomuto, podle odvolatelů neadekvátnímu zásahu do stabilizovaného území, odvolací orgán uvádí, že tento typ území nepředstavuje prostor, kde je jakákoliv další zástavba nemožná. Při absenci podrobné územně plánovací dokumentace je pochopitelné, že je snaha území zastavět tak, jak to koeficienty zástavby umožňují, a jak je to tedy v území maximálně únosné. V tomto konkrétním případě se jedná o maximální využitelnost ploch, kdy se žadatel pokusil členěním hmoty objektů dostat požadavku, obsaženému v metodickém pokynu k územnímu plánu, který pro tento typ území připouští stavby v podobě samostatných staveb, jejich skupin i staveb v otevřených blocích, které nemusí, ale i mohou tvořit souvislou uliční frontu.*“ Odvolací orgán tedy dospěl k závěru, který nyní opakuje, že z odůvodnění napadeného rozhodnutí stavebního úřadu je zcela jednoznačně zřejmé, že se stavební úřad věci zabýval tak, jak mu ukládá stavební zákon, a výsledky svého zjištění podrobně zdůvodnil. Odvolací orgán pak v soudem zrušeném rozhodnutí ve vztahu k odvolacím námitkám odvolatelů konstatoval, že v reakci na námitku odvolatelů uplatněnou při územním řízení sice stavební úřad zčásti pochybil, avšak výhrady odvolatelů směřovaly ke koeficientům, které se v regulovaném území nenachází. Nelze proto argumentovat něčím, co zde není. Názor o správnosti posouzení tedy zastává odvolací orgán i nadále. Posun představuje pouze skutečnost, že podle současně platného územního plánu je plocha OC označena jako plocha OB se stejnou mírou využití území D. Odvolací orgán se proto v dokumentaci zabýval výhradně výpočtem, který se týká části stavby zasahující do regulovaného území, a v něm neshledává vady. K požadavku na přezkoumání věci Útvarem rozvoje hl. m. Prahy, jako jediným kompetentním orgánem věc posoudit, odvolací orgán opakuje, že uvedená instituce, která je příspěvkovou organizací, má postavení zpracovatele územního plánu, nikoliv jeho pořizovatele. Pořizovatelem je Magistrát hl. m. Prahy, odbor územního plánu, podle jehož pokynů je územní plán Útvarem rozvoje hl. m. Prahy vytvářen. Otázka posouzení přitom ze zákona přísluší právě MHMP jako orgánu státní správy a stavebním úřadům. Záměr je tedy i nadále v souladu s územně plánovací dokumentací.

Záměr je rovněž v souladu s obecnými technickými požadavky na výstavbu v hl. m. Praze, prezentovanými vyhl. o OTHP. Stavební úřad soulad s požadavky vyhlášky podrobně zdůvodnil na str. 9 a 10 napadeného rozhodnutí. Ve vztahu k námitkám ohledně obsahu ustanovení čl. 4 vyhl. o OTHP, kdy reakci stavebního úřadu na ni označil odvolatel jako lež, a dále pak ve vztahu k námitkám ohledně dodržení ustanovení čl. 8 odst. 1 a čl. 13 odst. 1 odvolací orgán uvádí, že umístění stavby není s uvedeným článkem v rozporu. Zmíněný článek požaduje, aby byla při umísťování nových staveb respektována daná omezení vyplývající z předpisů a dokumentace a dále aby umístění a míra zastavění pozemku odpovídalo urbanistickému a architektonickému charakteru prostředí a požadavkům na zachování pohody bydlení. S tím, co k tomu stavební úřad uvedl v napadeném rozhodnutí, se odvolací orgán ztotožňuje a dále pak uvádí, že předložené materiály, které byly použity v průběhu územního řízení, prokázaly, že záměr vyhovuje omezením, která vyplývají z právních předpisů a norem. Otázkou urbanistického a architektonického souladu se stávající zástavbou (čl. 4 odst. 1 a čl. 13 odst. 1 vyhl. o OTHP) se odvolací orgán zabýval, viz dále. Pokud jde o ustanovení čl. 8 odst. 1 vyhl. o OTHP, je třeba konstatovat, že vzdálenosti staveb stávajících i navrhované odpovídají

všem požadavkům na ně v tomto ustanovení kladeným, tedy i požadavkům na denní osvětlení a oslunění, podrobněji rovněž viz dále.

Odvolacímu orgánu byl dále soudem vytýkán nesprávný postup k odvolateli uplatněným požadavkům na přezkoumání stanoviska dotčeného orgánu státní správy na úseku ochrany přírody a krajiny, ochrany ovzduší a památkové péče v režimu ustanovení § 149 správního řádu. V uvedeném ustanovení se stanoví, že pokud odvolání směřuje proti obsahu závazného stanoviska, vyžádá si odvolací orgán potvrzení nebo změnu závazného stanoviska od správního orgánu nadřízeného správnímu orgánu příslušnému k vydání závazného stanoviska. Odvolací orgán v soudem zrušeném rozhodnutí podrobně uvedl důvody, proč uvedený postup neaplikoval na předmětnou věc. Tento postup, jak již bylo uvedeno, byl soudem vytknut jako nezákonný, proto odvolací orgán opatřením ze dne 21.2.2011 uplatnil vůči nadřízeným orgánům státní správy postup podle ustanovení § 149 odst. 5 správního řádu, a to s následujícím výsledkem.

Ministerstvo životního prostředí pod čj. 963/500/11; 33548/ENV/11 ze dne 26.4.2011 potvrdilo závazné stanovisko Magistrátu hl. m. Prahy, odboru ochrany prostředí, v části ochrany ovzduší, vydané dne 30.9.2008 pod sp.zn. S-MHMP-318188/2008/1/OOP/VI, s tímto odůvodněním: „MHMP OOP ve svém závazném stanovisku čj. S-MHMP-318188/2008/1/OOP/VI ze dne 30.9.2008 souhlasí s umístěním stavby z hlediska ochrany ovzduší. Dne 30.3.2009 bylo vydáno rozhodnutí o umístění předmětné stavby, čj. OUR.Sm.p.3299-7935/08-Če-UR, napadené Ateliérem pro životní prostředí, o.s., paní Marií Udál, BSc. a panem JUDr. Mikulášem Ůrgem, PhD.. Ve společném odvolání Ateliéru pro životní prostředí, o.s. paní Marie Udál, BSc. a pana JUDr. Mikuláše Ůrgeho, PhD. (dále jen „odvolatelé“) ze dne 29.4.2009 je požadován přezkum závazného stanoviska orgánu ochrany ovzduší. Jako první námitka je uvedeno, že pokud jde o centrální zásobování teplem z CZT (centrální zdroj tepla) nestačí pouhé vyjádření provozovatele teplotní soustavy, ale stanovisko DOO (dotčený orgán státní správy, zde MHMP OOP), že nelze splnit požadavek zákona na ochranu ovzduší. Odvolatelé toto konstatování v závazném stanovisku postrádají. K této námitce uvádíme, že dle ust. § 3 odst. 8 zákona o ochraně ovzduší jsou právnické a fyzické osoby povinny u nových staveb nebo při změnách stávajících staveb využít centrálních zdrojů tepla, popřípadě alternativních zdrojů, pokud je jejich provozování v souladu s tímto zákonem a předpisy vydanými k jeho provedení, a je-li to pro ně technicky možné a ekonomicky přijatelné. Ve vyjádření je uvedeno, že předmětná stavba se nachází zcela mimo oblast CZT. Z tohoto důvodu není napojení stavby na CZT technicky možné a tato nemusí splňovat povinnost dle ust. § 3 odst. 8 zákona o ochraně ovzduší. Z odvolání není jasné, jaký požadavek zákona o ochraně ovzduší předmětná stavba nesplňuje, a tím pádem také proč by nemožnost jeho splnění musela být v závazném stanovisku uvedena. V dalším bodě odvolání odvolatelé poukazují na fakt, že není jasné, zda existuje věrohodný podklad, popisující současné pozadí znečištění ovzduší, včetně polétavého prachu frakcí PM₁₀ a menších, benzopyrenu a dalších. Odvolatelé namítají, že jako podklad nelze použít rozptylovou studii z listopadu 2004 kvůli její zastaralosti a neúplnosti, kterou konstatoval i OOP MHMP ve svém vyjádření do zjišťovacího řízení EIA. Dle vyjádření odvolatelů jde o lokalitu se zhoršenými rozptylovými podmínkami a není jasná četnost překračování limitů. Shromážděné podklady jsou dle vyjádření odvolatelů vesměs 4 roky i více staré a tedy neaktuální. K této námitce uvádíme, že rozptylová studie z listopadu 2004 je opravdu zastaralá a neúplná, jak bylo také konstatováno v závěru zjišťovacího řízení, čj. S-MHMP-322302/2007/OOP/VI/EIA/439-2/Pac ze dne 3.4.2008. Proto byla příslušnému úřadu, tedy MHMP OOP předložena nová, aktuální rozptylová studie, zpracovaná v lednu 2008 Ing. Milošem Pulkrábkem, držitelem autorizace ke zpracování rozptylových studií, jak je ostatně i v závěru zjišťovacího řízení uvedeno. V rozptylové studii bylo hodnoceno jak imisní pozadí dotčené lokality, tak imisní příspěvky vyvolané provozem umístěvané stavby. Jako relevantní znečišťující látky z vyvolané dopravy a umístěvaných středních zdrojů znečišťování ovzduší byly uvažovány oxid dusičitý (NO₂), benzen a částice frakce PM₁₀. V závěru rozptylové studie je konstatováno, že v dotčeném území nejsou

překračovány imisní limity znečišťujících látek s výjimkou limitu denní průměrné koncentrace části PM₁₀, jež je překračována na velké části území Prahy. Dále je pak v závěru konstatováno, že imisní příspěvky oxidu dusičitého budou velice malé a jedinou významnější zátěž budou představovat částice frakce PM₁₀, pocházející ovšem převážně ze stavebních činností ve fázi výstavby. Zde bude hodně záležet na dodržování zásad k omezení prachové zátěže, uvedených též v rozptylové studii, které budou v konkrétnější podobě projednány v rámci stavebního řízení. Na základě výše uvedeného konstatujeme, že dotčený správní orgán vydal závazné stanovisko ve shodě se zákonnými předpisy.“

Ministerstvo životního prostředí potvrdilo také závazné stanovisko Magistrátu hl. m. Prahy, odboru ochrany prostředí, vydané pod čj. S-MHMP-404224/2006/1/OOP/VI ze dne 3.11.2006 v části 5. B) z hlediska ochrany přírody a krajiny. Ministerstvo životního prostředí vyslovilo názor, že bez ohledu na označení stanoviska jako „seznamitelný závěr“ se jedná o úkon učiněný správním orgánem na základě zákona, který není samostatným rozhodnutím a je tedy způsobilé být předmětem přezkoumání ve smyslu ustanovení § 149 odst. 4 správního řádu. Uvedlo také, že závazné stanovisko se vztahuje k projednávané věci, je vydáno příslušným orgánem, není nesprávné ani v rozporu se zákonem. Ministerstvo životního prostředí dále uvedlo, že „... považuje za podstatné, že stávající hodnoty této části krajiny, představované starší i nedávno realizovanou obytnou zástavbou v této části svahu, a prostorem bývalé zahrádkářské kolonie, ale i domů ve svahu výše položených, navrhovaná stavba neovlivní. Z hlediska širších vtaů se jedná o prostředí starší i nedávno realizované obytné zástavby s plochami vegetace, tedy o území již přeměněné lidskou činností, nikoli přírodní prostředí, ve kterém stavba nebude svým rozsahem, výškovou i prostorovou členitostí stavebních prvků objektů a při využití svažitosti terénu, jakož i charakterem (obytná zástavba) představovat určující prvek území, nenaruší horizont svahu, a to ani v dálkových pohledech. O začlenění stavby do stávajícího svažitého prostředí podává postačující informace zákres do fotografií (pohledy na lokalitu) ve spojení s „rozvinutým pohledem“ a dalšími součástmi grafické části projektové dokumentace (pohledy, řezy, - výkres – koordinační situace). K zapojení stavby do krajiny přispějí sadové úpravy nezastavěné části území, i když se, logicky, v blízkém pohledu novostavba domů v daném místě, na dosud nezastavěných a nyní nekultivovaných zahradách, projeví. Záměr se nedotkne významných krajinných prvků, zvláště chráněných území, kulturních dominant krajiny, ani neovlivní měřítko a existující poměry rozložení jednotlivých přírodních a ostatních prvků v krajině. Pokud se jedná o kácení konkrétních dřevin rostoucích mimo les, je k posouzení věci a vydání povolení příslušný Úřad městské části Praha 5. Řešení jednotlivých objektů domů není nijak rozsáhlé, a tak stavba ani svým vzhledem vnější podobu této části krajiny nezmění, ani nesníží.“ Ministerstvo životního prostředí dále ještě sdělilo, že pokud odvolatelé k vyjádření orgánu ochrany přírody ze dne 30.9.2008 k části 5. B), potvrzující platnost závěrů v závazném stanovisku ze dne 3.11.2006, uvádějí, že nic nového se k věci nedodává, přičemž požadují přezkoumání podle § 149 odst. 5 správního řádu, pak Ministerstvo životního prostředí upozorňuje, že se jedná o vyjádření podle ustanovení § 154 správního řádu, které přezkumu nepodléhá. Proto nelze přezkoumat ani bod 5. A) vyjádření ze dne 30.9.2008.

K části vztahující se k oblasti památkové péče Ministerstvo kultury pod čj. MK 18697/2011 OPP; MK-S 2518/2011 OOP ze dne 4.4.2011 konstatovalo, že „... předmětné závazné stanovisko Magistrátu hl. m. Prahy, odboru památkové péče, čj. MHMP 5298/2004/Stj bylo vydáno ve smyslu ustanovení § 14 odst. 3 památkového zákona v roce 2004 v řízení podle zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád). V souladu s tehdy platnou právní úpravou bylo předmětné závazné stanovisko vydáno jako rozhodnutí ve správním řízení (jak vyplývá i z dikce samotného rozhodnutí).“ Ministerstvo kultury dále konstatuje, že podle platné právní úpravy se nyní vydává závazné stanovisko, nikoliv správní rozhodnutí a dále uvádí, „... že předmětné závazné stanovisko nebylo vydáno v souladu s ustanovením aktuálně platného správního řádu, nenaplnuje znaky závazného stanoviska podle současné právní úpravy a není tedy možné jej považovat za závazné stanovisko ve smyslu ustanovení § 149 odst. 1 správního řádu. Proto není

možné předmětné stanovisko potvrdit nebo změnit ...“. Ministerstvo současně sdělilo, že dává podnět ke zrušení rozhodnutí stavebního úřadu z důvodu, že bylo jako podklad použito závazné stanovisko Magistrátu hl. m. Prahy, odboru památkové péče, vydané podle právní úpravy, která v době rozhodování stavebního úřadu již nebyla účinná. V této skutečnosti spatřuje rozpor s právními předpisy.

Na základě právního názoru soudu k existenci dvou studií k problematice denního osvětlení a oslunění sousedního objektu odvolací orgán uvádí následující skutečnosti. Součástí spisu byly dvě světelně technické studie, jedna z ledna 2004, zpracovaná Ing. Janem Kaňkou, Ph.D., druhá zpracovaná STOPRO s.r.o. ze září 2004. Již v úvodu odůvodnění tohoto rozhodnutí bylo zmíněno, že stavba byla již jednou předmětem projednávání, a proto bylo možné závěry studií, zejména pozdější z nich, použít i v posuzovaném projednávání. Z obou materiálů plyne, že k ovlivnění stávajícího domu na pozemku č. parc. 2401/1 v k.ú. Smíchov dojde, posuzované hodnoty však sníženy pod přípustnou mez, stanovenou příslušnou ČSN, nebudou. Soud odvolacímu orgánu vytkl, že napadené rozhodnutí bylo nepřezkoumatelné pro nedostatek odůvodnění v části reakce na odvolací námitky ohledně podmínek denního osvětlení a oslunění s ohledem na nedostatečnost podkladů pro závěr o tom, zda je stavebníkem předložena druhá studie hodnověrnější než studie původní a proč. V reakci na tuto soudem vytýkanou skutečnost doplnil žadatel studii proslunění a denního osvětlení, zpracovanou doc. Ing. Janem Kaňkou, Ph.D. v březnu 2011. Zpracovatel studie je autorizovaným inženýrem pro techniku prostředí staveb se specializací technická zařízení, evidovaný v ČKAIT pod č. 0002846. Současně je autorem prvně zpracované studie. V úvodu uvedeného materiálu autor rekapituluje stav věci následovně: „V lednu 2004 jsem pod zakázkovým číslem 139104 vypracoval na akci světelně technickou studii (dále jen studie č. 1), která posoudila zastínění sousedního domu č.p. 382. V září téhož roku vypracovala stejný posudek (dále jen studie 2) firma STOPRO spol. s r.o. Ve vypočtených údajích o oslunění se obě studie shodují. Naopak ve vypočtených hodnotách činitele denní osvětlenosti uvnitř posuzovaných prostor se obě studie liší. Ve studii 1 se konstatují nevyhovující hodnoty a je vypočteno, že vyhovujících hodnot by bylo možné dosáhnout až po zvětšení vzájemného odstupu mezi budovami o 25 m. Ve studii 2 jsou konstatovány hodnoty vyhovující normě. Cílem této studie (studie 3) je: 1) vysvětlit rozpor mezi výsledky studie 1 a studie 2, 2) znovu posoudit stínění domu č.p. 382 projektovanou novostavbou podle současně platných norem a předpisů.“. Zpracovatel ve studii dále vysvětluje jaké jsou požadavky na proslunění a denní osvětlení, v případě denního osvětlení pak rozlišuje požadavky zohledněné ve studii 1 a 2, kdy byla v platnosti norma ČSN 730580-1 a -2 z října 1999, a požadavky podle změněné normy z června 2007, která rozlišuje požadavky pro novostavby a pro stávající objekty. Rovněž srovnává obě studie s tím, že důvody rozdílu mohou být ovlivněny řadou faktorů. Následně je popsán způsob nového prověření hodnot podle platných předpisů s následujícím závěrem: „Studie 2 vypracovaná firmou STOPRO v září 2004 se ve svých výsledcích liší od studie 1 vypracované v lednu 2004. Příčinou rozdílných výsledků je použití odlišných hodnot koeficientů vstupujících do výpočtu a možná se též projevilo použití dvou různých výpočetních programů s možnými rozdílnými algoritmy. Výpočty (podle studie 3 - pozn. odvolacího orgánu) bylo zjištěno, že realizací novostavby objektu A obytného souboru Nová Nikolajka nedojde k nadměrnému zastínění sousedního obytného domu č.p. 382. Novostavba je v souladu se současně platnými předpisy o oslunění a denním osvětlení.“.

Vzhledem k tomu, že se jednalo o nové podklady pro rozhodnutí, seznámil odvolací orgán opatřením ze dne 3.10.2011 účastníky řízení s podklady pro rozhodnutí a poskytl jim možnost se k nim vyjádřit. Této možnosti využil JUDr. Petr Kužvart, za JUDr. Mikuláše Üрге, Ph.D. a občanské sdružení „Ateliér pro životní prostředí“. V úvodu své reakce zmiňuje žalobní projednání stavby „EPOQUE Pankrác – hotel“ a dokumentuje na něm, ve vztahu k objektu bytového domu na křižovatce ulic Svobodova a Vyšehradská, problematiku hlukového zatížení

území. Problematika bytového domu v Praze 2 však není předmětem projednávané věci a pisatelem byla pravděpodobně včleněna do vyjádření z důvodu, že zástupce odvolatelů je rovněž zástupcem odvolatele ve věci stavby bytového domu na rohu ulic Svobodova a Vyšehradská. V dalším textu, rovněž s odkazem na soudní praxi, použil zástupce odvolatelů univerzální vyjádření jako v dalších kauzách, spočívající v poučení odvolacího orgánu, že není pouhým sběratelem stanovisek dotčených orgánů státní správy. K podkladům pak uvádí, že s ohledem na současné rozptylové poměry v území požaduje opětovně přezkoumat stanovisko Magistrátu hl. m. Prahy, odboru ochrany prostředí, ze dne 30.9.2008, a rovněž i potvrzení tohoto stanoviska Ministerstvem životního prostředí ze dne 26.4.2011. Dále konstatuje, že „*potvrzení závazného stanoviska MHMP z 3.11.2006 ze strany MHMP písemností z 15.8.2011 se vůbec nevyrovnává se stěžejní problematikou vzniku lokální zcela nežádoucí dominanty ...*“. Potvrzení je podle jeho názoru v rozporu se stavem věci a tedy nepoužitelné. Vyjadřuje se rovněž k názoru Ministerstva kultury na formu posouzení záměru z hlediska památkové péče v tom smyslu, že účastníci byli postupem stavebního úřadu zbaveni možnosti přezkumu v této oblasti. K znaleckému posouzení v oblasti osvětlení a proslunění odvolatelé prostřednictvím zástupce kritizují zvolený postup. Vzhledem k tomu, že byla doložena dvě znalecká posouzení, která jsou dle jejich názoru v rozporu, kdy jeden z nich předložil žadatel a druhý účastníci, měl být podle nich vyzván znalecký ústav k revizi posudků. K doloženým podkladům dále reagovala odvolatelka, Jane Marie Haidacher, jejíž odvolání posoudil odvolací orgán jako odvolání opožděné. Ta opakuje, že stavba je „*... přeměřeného rozměru, a také ve vzhledu sídliště, co se podobá stylu výstavbách za komunistické vlády. Tento styl do Našeho městského prostředí nepatří. Touto změnou „Stavební objekt Nová Nikolajka“ Prahu absolutně znehodnotí a s tím bude silně postižení náš život a integraci do Našeho z částečně historických a reprezentativních budov daného prostředí bude silně rušit. Z tohoto důvodu My, všechny rodiny, na Nikolajce jsme proti stavbě tohoto stylu.*“.

Odvolací orgán k takto uplatněným námitkám zaujal následující stanovisko:

Předně přisvědčuje odvolací orgán té části, kde je zmiňováno, že stavební úřad není pouhým sběratelem stanovisek dotčených orgánů státní správy. To jistě není. Podle ustanovení § 149 odst. 1 správního řádu je závazné stanovisko úkon učiněný dotčeným správním orgánem na základě zákona. Takové zákony jsou z různých oblastí, přičemž odborná kvalita posouzení záměru na tom kterém úseku přísluší právě těmto dotčeným správním orgánům. Úkolem stavebního úřadu je pak v souladu s ustanovením § 90 písm. e) stavebního zákona posoudit, zda je záměr v souladu mimo jiné i s těmito odbornými stanovisky dotčených orgánů státní správy. To v praxi představuje přezkoumání, zda byly požadavky těchto orgánů zapracovány do stavebním úřadem posuzovaného řešení. Odvolatelé požadovali v řízení přezkoumat stanoviska vybraných dotčených orgánů státní správy, odvolací orgán tak v souladu s právním názorem soudu učinil, přičemž odborný výsledek tohoto přezkoumání je plně v kompetenci nadřízených orgánů státní správy, zde konkrétně v působnosti Ministerstva životního prostředí z hlediska ochrany ovzduší a z hlediska krajinného rázu. Jak již bylo uvedeno výše, tento výsledek ústředního orgánu státní správy vyzněl jak na úseku ovzduší, tak přírody a krajiny ve prospěch předloženého záměru. Požadavek odvolatelů na nové přezkoumání věci, a to i přezkoumání sdělení ústředního orgánu státní správy, je irelevantní. Pokud jde o posouzení v oblasti památkové péče, pak příslušný dotčený orgán státní správy, Magistrát hl. m. Prahy, odbor památkové péče, se k závěru Ministerstva kultury vyjádřil v tom smyslu, že vydal závazné stanovisko ve formě správního rozhodnutí, protože právní úprava (starý správní řád) jinou formu v době rozhodování neznala. Rozhodnutí nabylo právní moci, a protože nemá omezenou dobu platnosti, je trvale platné, a to k záměru, ke kterému bylo vydáno. Ministerstvo svůj závěr opřelo o skutečnost, že v době, kdy bylo vydáno napadené rozhodnutí již platil nový správní řád, a proto mělo být vydáno závazné stanovisko. Podle názoru odvolacího orgánu, v případě, že by věc byla předmětem posuzování u orgánu památkové péče, bylo by zcela namístě a v souladu se

přechodnými ustanoveními správního řádu postupovat podle nového správního řádu, tedy vydat závazné stanovisko. Rozhodnutí ve věci posouzení z hlediska památkové péče však bylo pravomocně ukončeno před účinností správního řádu, proto vydání závazného stanoviska bránilo v totožné věci již pravomocně vydané správní rozhodnutí. Ministerstvo kultury ve svém podání uvedlo, že dává podnět ke zrušení rozhodnutí stavebního úřadu právě z důvodu výše uvedeného. Podnět, jako mimořádný opravný prostředek, lze uplatnit jen k pravomocnému rozhodnutí, což není tento případ, neboť územní rozhodnutí je projednáváno v odvolacím řízení. Nicméně i kdyby napadené rozhodnutí bylo pravomocné, byl by Ministerstvem kultury uváděný důvod, s ohledem na ustanovení § 94 odst. 4 správního řádu, shledán jako nedůvodný. V této souvislosti odvolací orgán uvádí, že rozhodnutí orgánu památkové péče zohledňuje i umístění stavby v památkové zóně vyhlášené vyhl. č. 10/1993 Sb. hl. m. Prahy, o prohlášení částí území hl. m. Prahy za památkové zóny, přičemž uvádí, že stavba je přípustná za podmínek použití tradičních materiálů, a to včetně chodníků a komunikací, a barevnosti fasád. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí je patrné, že věc byla zkoumána v kontextu článků 3 a 4 uvedeného právního předpisu a byly stanoveny podmínky, za jejichž splnění je stavba přípustná. Podmínky jsou však podmínkami provedení stavby.

K názoru na nezbytnost řešit věc znaleckého posouzení v oblasti osvětlení a proslunění zadáním revize posudků znaleckým ústavem odvolací orgán uvádí, že pro tento krok nebyl důvod. Obě studie nebyly v rozporu, obě připouštěly, že stavba je z hledisek, které byly sledovány, možná. Tak, jak již bylo uvedeno v předchozím rozhodnutí odvolacího orgánu, „... odvolatelé na podporu svých tvrzení, vyslovujících nesprávnost závěrů v této oblasti, nepředložili žádný materiál, který by jimi tvrzené skutečnosti prokazatelně dokládal, proto nepřistoupil odvolací orgán k zadání nezávislé studie k této problematice.“.

S ostatními odvolacími důvody se odvolací orgán vypořádal již v předcházejícím řízení, reakci na ně proto uvádí s odkazem na předchozí rozhodnutí:

- námitka, že doručení prostřednictvím zveřejnění na úřední desce a v elektronické podobě byla provedena odlišně

Odvolateli tvrzenou skutečnost nelze ve spise ověřit. Odvolací orgán pouze připomíná, že podle správního řádu je prvotní především zveřejnění na úřední desce správního orgánu, který písemnost doručuje. Namítaná rozdílnost grafických příloh územního rozhodnutí v případě zveřejnění na úřední desce a zveřejnění prostřednictvím dálkového přístupu nemůže ovlivnit platnost tohoto dokumentu, protože podle ustanovení § 92 odst. 4 stavebního zákona se teprve po dni nabytí právní moci územního rozhodnutí předá, a to pouze žadateli, jedno vyhotovení územního rozhodnutí se záznamem jeho účinnosti spolu s grafickou přílohou v měřítku katastrální mapy.

- námitka, že výrok rozhodnutí postrádá podstatný obsah závazných stanovisek a vyjádření správců sítí

Námitka postrádá konkrétní obsah.

- podmínka č. 7 rozhodnutí je nesmyslná a nesrozumitelná a podmínka č. 13 neurčitá a nezákonná je i poučení o opravném prostředku

Odvolatelé blíže nespecifikují, v čem spatřují namítanou nesmyslnost a nesrozumitelnost podmínky č. 7. Uvedená podmínka řeší otázku dopravy, a to dopravní napojení, parkování na povrchu a parkování v garážích tak, jak bylo navrženo a odsouhlaseno. Odvolací orgán názor odvolatelů nesdílí. Podmínka č. 13 je odvolateli označena jako neurčitá s tím, že není zřejmé, kde má být zařízení staveniště situováno a zda bylo umístěno napadeným rozhodnutím. K této věci odvolací orgán zjistil, že se jedná o podmínku pro projektovou přípravu stavby, která bude k řešení ve stavebním řízení. Podle podmínky č. 16 napadeného rozhodnutí budou objekty zařízení staveniště umístěny v území, vymezeném pro umísťovanou stavbu. V případě odvolací námitky, týkající se poučení o opravném prostředku, odvolací orgán konstatuje, že stavební úřad uvedl všechny nezbytné skutečnosti, které požaduje správní řád, nadbytečně požadoval příslušný

počet vyhotovení odvolání, což však není dostatečným důvodem pro zrušení napadeného rozhodnutí.

- použití některých materiálů z předcházejícího řízení jako podklad pro nové řízení

Odvolací orgán uvádí, že použité podklady se ve všech případech vztahovaly k projednávané věci v aktuálním znění, a rovněž byly v aktuální podobě při posuzování věci odvolacím orgánem.

- námitka že při doplnění podkladů nestačil stavebním úřadem zvolený postup seznámení účastníků při současné absenci opakovaného ústního jednání

Stavební zákon v ustanovení § 87 odst. 1 stavebního zákona požaduje k projednání žádosti nařídit veřejné ústní jednání. V posuzovaném případě tak učinil opatřením ze dne 6.10.2008 a ústní jednání nařídil na den 10.11.2008. Povinnosti podle zákona tak dostál. Protože po ústním jednání byly doplněny materiály prokazující, že zpochybňovaná vyjádření některých orgánů jsou stále platná, stavební úřad opatřením ze dne 23.2.2009 vyjmenoval aktualizovaná stanoviska a vyjádření dotčených orgánů státní správy a správců sítí a současně s tímto oznámením sdělil účastníkům, kdy a kde lze do těchto doplněných dokladů nahlédnout a stanovil lhůtu, ve které se k nim lze vyjádřit. Podle názoru odvolacího orgánu tedy učinil nezbytné kroky pro seznámení se všemi podklady řízení.

- výrok rozhodnutí nesplňuje požadavky § 92 stavebního zákona a § 9 vyhl. č. 503/2006 Sb. a ani struktura a obsah nejsou v souladu s citovanými předpisy (např. chybí stanovení výšky stavby, kdy řešení s odkazem na kóty v metrech nad mořem nemohou vystihnout skutečnou výšku stavby)

Odvolací orgán prověřil, že napadené rozhodnutí obsahuje náležitosti, které požadují zmíněná ustanovení právních předpisů. K části, kde je namítána absence výšky stavby, odvolací orgán uvádí, že určení výšky, tak jak je uvedeno v podmínce č. 1 a 2 napadeného rozhodnutí (podle nadmořské výšky), je nejpřesnějším vyjádřením hladiny navržené zástavby.

- požadavek přemístění vjezdu do garáže

K tomuto požadavku odvolací orgán upozorňuje, že se může při projednávání pohybovat v zákonem stanovených mezích. Územní řízení je řízením návrhovým, tedy vedeným podle předloženého záměru, obsaženého v žádosti. Stavební úřad může v rámci projednání věci sice navrhnout žadateli jiné vhodné řešení, je však zcela v dispozicích žadatele toto odlišné řešení akceptovat či nikoliv. Stavební úřad nemůže jinou variantu řešení přikazovat. O podaném návrhu, po posouzení věci podle § 90 stavebního zákona, pak rozhodne tak, že záměr schválí nebo zamítne.

- požadavek na seznámení s věcí primátora hl. m. Prahy (předimenzování stavby ve vztahu k pozemku stavby i okolí, nedostatečný odstup od sousedních staveb, likvidace zbývající zelené plochy lokality, zhoršení čistoty ovzduší)

Obsah odvolací námitky odporuje zákonným ustanovením. Kompetence posuzujícího orgánu stanoví příslušné právní předpisy.

- námitka „kolapsového stavu dopravy v ulici“

Navržená stavba má dostatečnou kapacitu pro počet parkovacích stání, požadovanou vyhl. o OTPP. Navrženou stavbu, včetně její dopravní obsluhy, posoudil příslušný dopravní orgán jako únosnou prostředí a kapacitě místních komunikací.

Podle ustanovení § 92 odst. 1 správního řádu se opožděné nebo nepřipustné odvolání vždy zamítne. Jestliže rozhodnutí již nabylo právní moci, zkoumá se, zda nebyly dány předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo vydání nového rozhodnutí. Protože napadené rozhodnutí není pravomocné, je uvedený postup vyloučen.

Vzhledem k tomu, že v postupu stavebního úřadu, jak z hlediska procesního, tak věcného, neshledal odvolací orgán tak závažná pochybení, která by odůvodňovala jiný, než zvolený postup, rozhodl odvolací orgán tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Účastníkům řízení s plnou mocí pro celé řízení se rozhodnutí doručuje prostřednictvím zástupce.

Poučení o odvolání:

Proti tomuto rozhodnutí o odvolání se podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu nelze dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Ivana Jakoubková
ředitelka odboru stavebního

Rozdělovník: N

A Účastníci řízení (doporučeně do vlastních rukou):

- a) odvolatelé a účastníci řízení podle § 27 odst. 1 správního řádu
 1. CENTRAL GROUP a.s., Na Strži 65, 140 00 Praha 4
 2. Ing. Petr Málek, U Nikolajky 328, 150 00 Praha 5
 3. JUDr. Petr Kužvart, advokát se sídlem Za Zelenou liškou 967, 140 00 Praha 4
 4. KRONUX s.r.o., U Nikolajky 382/30, 150 00 Praha 5
 5. MUDr. Michal Bednář, U Nikolajky 1088/31, 150 00 Praha 5
 6. Zdeněk Nademlýnský U Nikolajky 29, 150 00 Praha 5
 7. Klára Nademlýnská, U Nikolajky 29, 150 00 Praha 5
 8. Jane Marie Haidacher, U Nikolajky 30, 150 00 Praha 5
- b) účastníci řízení podle § 27 odst. 2 správního řádu
 9. MHMP OST – **úřední deska**
pro informování účastníků řízení zveřejněním na úřední desce po dobu 15 dnů
 10. ÚMČ Praha - **úřední deska**
pro informování účastníků řízení zveřejněním na úřední desce po dobu 15 dnů a
podání zprávy o zveřejnění

B. Ostatní (doporučeně):

1. ÚMČ Praha 5 odbor stavební úřad, nám. 14. října 4, 150 22 Praha 5 + **spis**
2. ÚRM - evidence rozhodnutí, Věra Faktorová, Vyšehradská 57, 128 00 Praha 2

C. MHMP - OST:

1. OST/03/Jr
2. OST/01/Kr
3. OST/02/
4. OST/03/My
- 5., 6., 7. OST/01/Če